

РЕШЕНИЕ

№ 4600

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на
прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11310** по описа за **2024**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Я. Л. Ф., роден на 01. 01. 2007 г., гражданин на С., със
съдебен адрес: С., [улица], чрез адв. Н., срещу Решение № 10943 / 22. 10. 2024 г. на
председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради
неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване.
Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в С. се
води гражданска война. Излага съображения, че не е взет предвид уязвимия му статут,
тъй като е непридружен непълнолетен. Моли съдът да постанови съдебно решение, с
което да отмени Решение № 10943 / 22. 10. 2024 г. на председателя на ДАБ при МС.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ
при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.
Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за
неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните
и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от
фактическа страна следното:

С молба вх. № ОК-13-1107 / 28. 06. 2024 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят
Я. Л. Ф., роден на 01. 01. 2007 г., гражданин на С., пол – мъжки, религия –

мюсюлманин - сунит, арабин по народност, семейно положение - неженен, е поискал закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателят, е проведено интервю, за което е съставен протокол от 15. 07. 2024 г., подписан от чужденец, преводач, интервюиращия орган, както и от процесуален представител. В проведеното интервю жалбоподателят, е посочил, че е напуснал С., защото там не може да се живее, няма нормални условия за живот, както и защото има война, като лично е ставал свидетел на военни действия и на публични екзекуции за наказание. Освен това има покана от ДАЕШ да се присъедини към тях и трябвало до воюва.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят чрез адвокат, определен от председателя на Националното бюро за правна помощ, моли да се уважи подадената жалба по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателят на 04. 11. 2024 г., а жалбата е депозирана на 06. 11. 2024 г., в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че Я. Л. Ф. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в С. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които Я. Л. Ф. е напуснал С. се основават най-вече на това, че в страната няма нормални условия за живот и има война. По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

От друга страна, съдът намира, че неправилно е отказан хуманитарен статут на жалбоподателя.

Видно е, че от страна на административния орган е изследвана обстановката в С. на база на представената справка вх. № ЦУ-1624 / 12. 07. 2024 г. на дирекция „Международна дейност“, като се приема, че макар обстановката в С. да е нестабилна, наличието на безогледно насилие не е изключително.

Съдът намира така изложените доводи за несъстоятелни.

В тази връзка следва да се отчете, че към момента на постановяване на решението на ДАБ единствените данни за обстановката в С. са от горепосочената справка, в която

се сочи, че в провинция Д. ал Зор са регистрирани 588 битки, 246 насилия с експлозивни, 245 насилия срещу цивилни и др. подобни, поради което не става ясно въз основа на какви данни административния орган приема, че обстановката е спокойна. Видно от наличната по преписката справка, както и от представените в съдебното заседание справка вх. № МД-02-124 / 12. 12. 2024 г., вх. № МД-02-160 / 27. 12. 2024 г. и вх. № МД-02-20 / 14. 01. 2025 г. на дирекция „Международна дейност“ обстановката в С. категорично сочи за гражданска война. Действително съобразно тази справка на 14. 01. 2025 г. режима на президента Б. А. пада и същият е напуснал страната. Властта е поета от групировката „Х. Т. ал Ш.“, която сформира временно правителство. Това обаче не означава нормализиране на положението в С.. Видно от справката И. потвърждава, че атакува предполагаеми правителствени обекти за химическо оръжие, турската армия е атакувала позиции на сирийските демократични сили, както и САЩ са атакували от въздуха десетки позиции.

Действително, налице е голям брой на доброволно завръщащи се сирийци, но и в справката се сочи, че преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за връщане.

На 08. 01. 2025 г. специалният пратеник на ООН за С. заявява, че докато ситуацията със сигурността в някои региони се подобрява, безредиците продължават в крайбрежните региони, Х. и Х.. Въоръжени групи, включително терористичната мрежа на Ислямска държава и над 60 групи с противоречиви цели – също представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С..

Видно и от представената регионална бърза справка от 02. 01. 2025 г. на ВКБООН, несигурността в С. продължава да буди безпокойство, като в някои провинции се съобщава за продължаващи военни действия и жертви сред цивилното население.

Следва да се отчете и позицията на ВКБООН изразена на 16. 12. 2024 г., според която в този момент С. продължава да бъде засегната от атаки и насилие в части от страната; голямо вътрешно разселване; замърсяване на много части на страната с експлозивни остатъци от войната; опустошена икономика и широкомащабна хуманитарна криза, като над 16 милиона вече се нуждаят от хуманитарна помощ преди последните събития. На този фон ВКБООН за момента продължава да призовава държавите да не връщат насилствено сирийски граждани и бивши обичайни жители на С..

Наличието на толкова много едновременно действащи външни удари, несигурността след завземането на властта от организация, създадена като клон на „Ал К.“ и определяна като джихадистка, не може да се приеме като нормализиране на ситуацията.

С оглед на тежките и широко разпространени нарушения на правата на човека и продължаващите въоръжени конфликти и несигурност в С., съдът счита, че за жалбоподателя са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут.

Безспорно към настоящия момент все още няма достатъчно информация, от която да се направи заключение, че след падането на режима на А., обстановката в С. се е подобрила и е безопасно връщането на жалбоподателя.

От друга страна, макар и жалбоподателят да е напуснал центъра за настаняване, това не сочи за нежелание за довършване на процедурата.

В чл. 15 от ЗУБ са регламентирани няколко хипотези, при които производството по

предоставяне на международна закрила се прекратява, като в тях се включва и самоволното напускане на адреса. В случая, при наличието на законовите предпоставки е следвало производството да се прекрати, а не да се отхвърля молбата за закрила, тъй като по същество се преценяват други обстоятелства и които в случая категорично сочат основателност на молбата.

Освен това следва да се вземе също така предвид, че жалбоподателят е непридружен непълнолетен (към датата на процесното решение), поради което същият като част от уязвима група, в още по-голяма степен отговаря на предпоставките да получи закрила. В конкретния случай, не са взети предвид висшите интереси на детето, доколкото жалбоподателят е непридружен непълнолетен, като в случая неговото уязвимо положение е обсъдено само формално. Изложените доводи, че завръщането му в Д. ал Зор ще позволи да поддържа връзка с роднините си, не държи сметка за насилието над цивилни, както и факта, че детето е било свидетел на случващи се около него военни действия, както и на посочените в интервюто публични екзекуции, след които не е могъл да спи.

Също така, следва да се отчете, че по делото е налице (стр. 37-42) становище от интервюиращия орган рег. № 15727 / 11. 09. 2024 г., с което се предлага да се отхвърли молбата на жалбоподателя по отношение на бежанския статут и на същия да се предостави хуманитарен статут.

Впоследствие е издадено и оспореното по настоящото дело решение на председателя на ДАБ, с което се отхвърля изцяло молбата за международна закрила.

Съдът намира, че така постановеното решение е издаден опри съществено нарушение на административно-производствените правила.

Видно е, че при една и съща фактическа обстановка и едни и същи установявания по отношение на жалбоподателя и на страната му на произход, първоначално се приема, че са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут, а след това се отказва.

В случая административния орган не се позовава на новонастъпили факти, не е налице и ново интервю с жалбоподателя, който да е посочил различни обстоятелства от вече установените и без никакви нови мотиви, коренно се променя становището.

При положение, че липсват нови установявания и не са налице нови обстоятелства, безпричинната смяна на мотивите, е в пряко противоречие с принципите за последователност и предвидимост, залегнали в чл. 13 от АПК.

По изложените съображения съдът намира, че на Я. Л. Ф., следва да бъде признат хуманитарен статут на бежанец, поради наличието на доказани предпоставки за това. Делото трябва да се върне като преписка на административния орган за произнасяне, при съобразяване с развитите по-горе правни съображения, във връзка с установените фактически обстоятелства, както и с целта на Закона за убежището и бежанците и основните принципи, залегнали в АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Я. Л. Ф., роден на 01. 01. 2007 г., гражданин на С., Решение № 10943 / 22. 10. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на

хуманитарен статут и ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Л. Ф., срещу Решение № 10943 / 22. 10. 2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: